

KAUNISTA JA KESTÄVÄÄ
VANHOJEN ASUINRAKENNUSTEN KORJAUSOPAS
Riitta Asikainen
Pohjois-Karjalan ympäristökeskus

Joensuu 2002

Piirroksiset ja valokuvat tekijän, ellei toisin mainita

Sisältö

Kannattaako korjaaminen?	4
Ennen kuin ryhdyt korjaamaan	5
Hyvä tietää rakennusmateriaaleista	6
Kosteus hallintaan	8
Lämmöneristys	10
Varo näitä virheitä	12
Rakennuksen ehdoilla	15
Jatkuva kunnossapito	19
Korjausavustukset	21
Jyviä ja akanoita tiedon tulvasta	22

Kannattaako korjaaminen?

Vanha talo on tietopankki, joka kertoo aiempien sukupolvien elämäntavasta ja arvoista sekä luonnonmateriaalien käytöstä ja työstämisestä. Parhaiten tämä tieto talletetaan korjaamalla rakennus siten, että mahdollisimman paljon alkuperäistä säilytetään. Tällainen vanhaa kunioittava korjaus on usein myös taloudellisin vaihtoehto.

On huomattava, etteivät menneiden aikojen rakennustieto ja –taito näy ainoastaan historiallisesti merkittävässä tai harvinaislaatuissa, vaan myös ajalleen tyypillisissä rakennuksissa. Tavallisilla rintamamiestaloilla ja mummonmökeilläkin on oma rahallinen ja kulttuurihistoriallinen arvonsa. Lisäksi ne sopivat kauniisti ympäristöönsä, mikä vaikuttaa osaltaan asumisviihtyisyyteen.

Liian perusteellinen korjaus ei säilytä rakennuksen arvoa vaan pikemminkin laskee sitä. Vanhaa taloa ei ole järkevää muuttaa kaikilta ominaisuuksiltaan uutta vastaavaksi. Luonnollinen kuluminen saa kertoa rakennuksen iästä, kunhan haitalliset vauriot korjataan.

Rakennuksen kengittäminen eli alimpien, lahonneiden seinähirsien vaihtaminen uusiin on satoja vuosia vanha korjaustapa. Nykyajan apuvälineillä se käy entistä helpommin, kun työhön vain rohkaistutaan tarttumaan. Kuva: Marianne Rautiainen

Ennen kuin ryhdyt korjaamaan

Vanhuus ei itsessään ole vika. Jotta korjaus ei paisuisi tarpeettoman laajaksi ja kalliiksi, sen täytyy aina perustua luotettavaan kuntoarvioon. Oman talon pitkäaikaisesta tuntemuksesta on hyötyä korjaustarpeen selvittämisessä, mutta asiantuntijan käyttö maksaa nopeasti itsensä takaisin pienempinä työkustannuksina ja vähentyneinä virheinä.

☞ **Onnistunein lopputulos saavutetaan asukkaan sekä kokeneen asiantuntijan yhteistyöllä**

Ennen korjaustyöhön ryhtymistä on tärkeää selvittää havaittujen vaurioiden syyt. Muuten voi käydä niin, että kertaalleen korjattu rakenne vioittuu uudestaan ja jopa entistä pahemmin. Syyn löytymiseksi vaurion kehittymistä joudutaan toisinaan seuraamaan pidemmän aikaa.

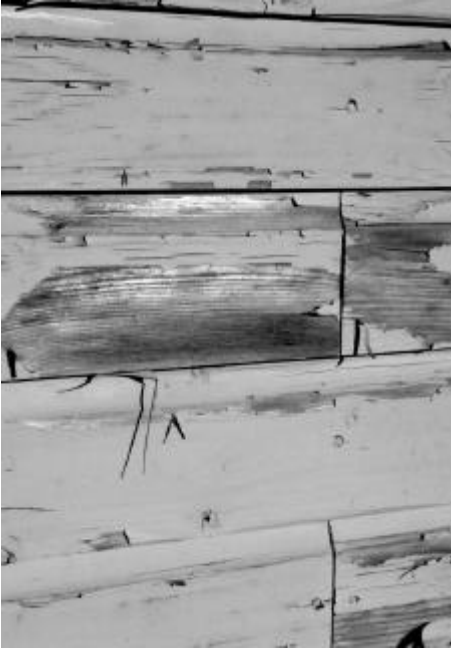

- ☞ **Seuraa vaurion kehittymistä**
- ☞ **Selvitä vaurion syy**
- ☞ **Estä uudelleen-vaurioituminen**
- ☞ **Korjaa vaurio**

Korjausmenetelmän valinnassa tulisi ottaa huomioon, ettei korjattukaan rakenne kestä ikuisesti. Nyt tehtävä korjaus ei saa vaikeuttaa tulevia kunnostustöitä. Alkuperäisten kaltaiset materiaalit ja työtavat ovat aina

turvallinen valinta, sillä niiden vanhenemis- ja vaurioitumistapa sekä vaikutus muihin rakennusosiin tunnetaan.

Entisiä rakennusvirheitä ei toki tarvitse toistaa. On kuitenkin hyvä muistaa, että myös uudet, tällä hetkellä suositut ja hyvinä pidetyt ratkaisut voivat aikojen saatossa osoittautua huonoiksi.

☞ **Perinteiset materiaalit vanhenevat kauniisti**

☞ **”Huoltovapaa” tarkoittaa usein: mahdoton korjata**

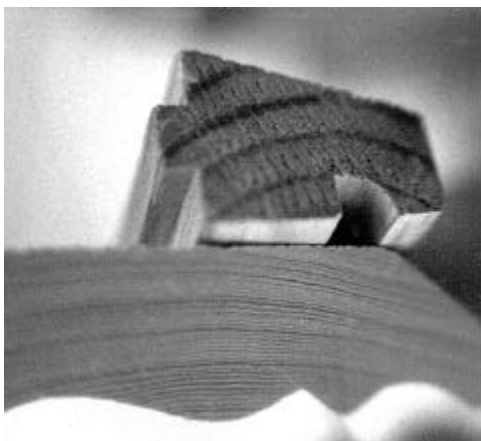
☞ **Korjauksen täytyy olla uudelleen korjattavissa**

Lateksilla maalaaminen on helppoa ja edullista. Vanha lateksipinta on kuitenkin ikävän näköinen ja hankala uusida. Maali irtailee pitkinä suikaleina, mutta toisin paikoin se on niin tiukasti kiinni, että sen poistaminen on hyvin työlästä.

Hyvä tietää rakennusmateriaaleista

Nykyaikaisen rakennustavan keskeiset periaatteet poikkeavat hyvin ratkaisevasti siitä, miten vanhat talot on aikoinaan rakennettu. Niinpä uusiin taloihin suunnitellut rakennusmateriaalit saattavat tuottaa ikäviä yllätyksiä, jos niitä käytetään korjausrakentamisessa ymmärtämättä eri rakennusosien vaikutusta kokonaisuuteen. Esimerkiksi tiiviillä solu-

muovieristeillä talo saadaan varmasti lämpimäksi, mutta onnistunut lopputulos edellyttää koneellista ilmanvaihtoa. Samoin monet muutkin materiaalit ovat kestäviä ja turvallisia vain tietyn tyyppisissä rakennuksissa. Korjaamisessa entisten kaltaiset aineet ovat hyvä ratkaisu sekä teknisten ominaisuuksiensa että tyylin säilymisen kannalta.

Puutavaran laatu vaihtelee paljon sen mukaan, millaisissa olosuhteissa puu on kasvanut. Perinteisesti suurimmalle rasitukselle altistuvia rakennusosia varten on valittu hitaasti kasvaneita, tiheäsyisiä puita. Korjattuina ne voivat kestää jopa kauemmin kuin vastaavat uudet osat, jotka on tehty valikoimattomasta puusta. Älä heitä hyvää tavaraa pois!
Kuva: Jouni Töyrylä.

Perinteisten materiaalien lisäksi myös osa viime vuosikymmeninä kehitetyistä uusista tuotteista soveltuu vanhoissa rakennuksissa käytettäväksi. Puusta ja muista luonnonmateriaaleista valmistetut rakennuslevyt, eristematot sekä selluvilla käyttäytyvät rakenteessa samalla tavalla kuin vanha laudoitus, sahanpuru, sammal ja turvepehku. Niitä voi siis turvallisesti mielin käyttää samoihin tarkoituksiin. Halutessaan korjauksen voi toki toteuttaa vaikka kokonaan perinteisin menetelmin.

Myös erilaisten muovituotteiden ja muiden keinoaineiden käyttö on toisinaan perusteltua, mutta silloin epäonnistumisen riski on suuri ilman asiantuntijan apua. Maanpinnan alle sijoitettavia solumuovisia routaeristeitä voidaan kuitenkin käyttää ilman pelkoa vaurioista.

Laadukkaimmatkin rakennusmateriaalit pysyvät moitteettomassa kunnossa vain siellä, mihin ne on tarkoitettu

Rakennusmateriaalien valintaa vaikeuttavat vielä monenlaiset jäljitelvät. Perinteiseltä kuulostava kaupan nimi ei takaa, että tuotteen laatu vastaa sen luomaa mielikuvaa. Ole erityisen tarkkana maalien valinnassa! Punamullalla värjätty maali ei välttämättä ole oikeaa keittomaalia ja öljymaalinkin nimellä myydään monenlaista tavaraa.

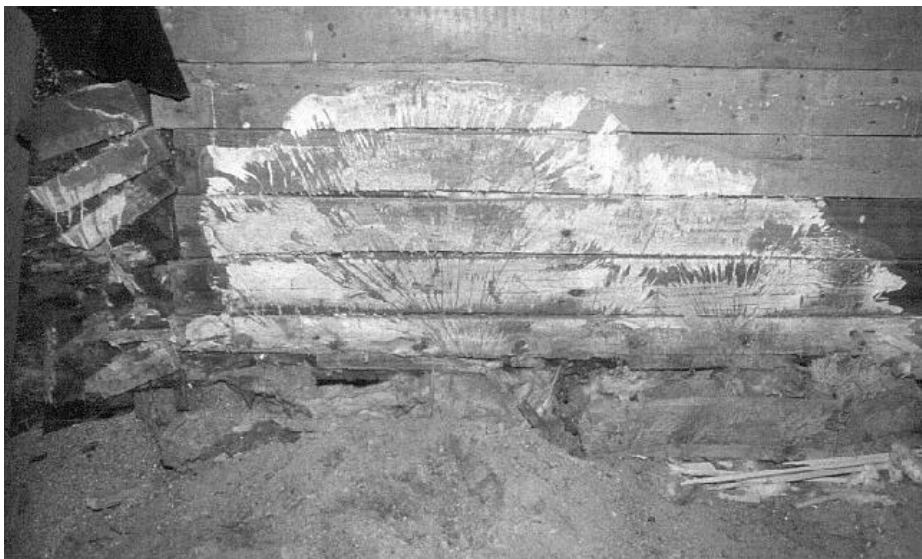
☞ **Nimike ”remonttilevy” tai ”remonttimaali” ei takaa tuotteen soveltuvuutta vanhoihin taloihin**

Kosteus hallintaan

Rakenteisiin pääsevä liiallinen kosteus turmelee puutalon tuhoisammin kuin mikään muu. Vuotavan vesikaton paikkaus on yksi kiireellisimmistä korjaustöistä, mutta se ei yksinään riitä. Viistosade kastelee seinät ja kosteutta nousee myös maaperästä. Jotta rakennuksen alusta pysyisi mahdollisimman kuivana, täytyy ulkopuolisen maanpinnan viettää seinistä pois päin.

☞ **Pienikin vuoto putkissa tai vesikatteessa voi aiheuttaa lyhyessä ajassa suurta vahinkoa – toimi nopeasti**

Lattiasieni on pelottava vitsaus, sillä kasvun alkuun päästyään se kykenee leviittymään kuivaankin puuhun lahottaen sen nopeasti. Vetoa se ei kuitenkaan siedä, joten tuuletus on tehokas torjuntakeino. Rossipohjan muuttaminen maanvaraiseksi on riski; samoin alapohjan lisäeristys. Kuva: Jouni Töyrylä.

Sateen lisäksi rakennusta rasittaa ruuanlaitosta, pyykinkuivauksesta, peseytymisestä ja muista asumiseen liittyvistä toimista aiheutuva sisäilman kosteus. Ilma saattaa sisällä lämpimässä tuntua kuivalta, mutta kun vesihöyry kulkeutuu rakenteiden läpi, kylmät ulkopinnat kostuvat. Suurin rasitus kohdistuu rakennuksen yläosaan. Se ei ole vaarallista, jos kosteus pääsee vapaasti tuulettumaan pois. Siksi vesikaton ja lämmöneristeen välissä täytyy ehdottomasti olla riittävä tuuletusväli. Raon tukkiminen lämmöneristeellä voi johtaa vakaviin vaurioihin.

☞ **Asuinrakennuksen yhteydessä oleva sauna ja pesutilat vaativat kunnollisen vedeneristyksen ja toimivan ilmanvaihdon**

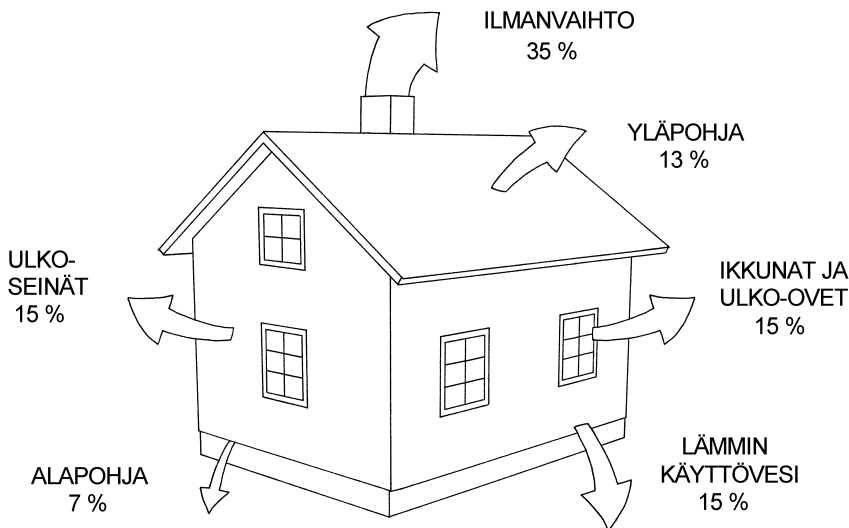
☞ **Muista tuulettaa sauna ja pesutilat aina käytön jälkeen**

Lämmöneristys

Vaikka hirret ja sahanpuru eivät eristä lämpöä yhtä tehokkaasti kuin nykyaikaiset eristemateriaalit, on lisäeristämiseen syytä suhtautua maltillisesti. Suurin syy kylmyyteen ja vetoisuuteen on nimittäin ilman virtaaminen. Rakennukseen on ehkä syntynyt rakoja rungon vääntyessä tai eristeet ovat painuneet kokoon. Pelkkä tiivistäminen ja tyhjien kolojen täyttäminen parantaa tilannetta huomattavasti.

Lämmöneristeen lisäämisestä ei ole hyötyä, jos tuuli pääsee puhaltamaan eristekerroksen läpi

Lisälämmöneristys tai ikkunoiden vaihtaminen uusiin ei yksinään vaikuta rakennuksen energiantarpeeseen paljoakaan, sillä ilmanvaihto ja lämmin käyttövesi kuluttavat noin puolet lämmitysenergiasta. Häiritsevä vetoisuus tai jonkin rakennusosan huono kunto ovat siis paljon parempia syitä korjaukseen kuin saavutettava vähäinen säästö lämmityskustannuksissa.

Seinien lisäeristys tulee kysymykseen silloin, kun huonokuntoinen sisä- tai ulkoverhous joudutaan joka tapauksessa uusimaan. Eriste voidaan asentaa kummalle puolelle tahansa, kunhan muutama seikka otetaan huomioon. Sisäpuolella on tyydyttävä ohueen eristekerrokseen, sillä muuten seinän kosteusolot muuttuvat ja ulkopinnan vaurioriski kasvaa. Ulkopuolella paksukaan kerros ei aiheuta vaurioita, mutta se muuttaa merkittävästi rakennuksen ulkonäköä. Muutos voidaan tosin kätkeä siirtämällä ikkunoita ja jatkamalla räystäitä, mutta huomaamattoman ohut lisäeriste tulee paljon halvemmaksi.

☞ **Totutteleamalla hieman viileämpään huoneilmaan saavutetaan huikea säästö lämmityskustannuksissa**

Selkien kylässä Kontiolahdella Rautiaisen talon rapistunut ulkoverhous jouduttiin suurelta osin uusimaan. Yksin tein hirsien saumat sekä ikkunankarmien ja seinän liitoskohdat tilkittiin pellavariveellä. Tuulenpitävyyttä parannettiin bituliittilevyillä, jotka toimivat myös lämmöneristeenä. Levyjä varten seinähirsiiä veistettiin hieman tasisemmiksi. Koska seinän paksuus kasvoi vain vähän, ei rakennuksen mittasuhteita tarvinnut korjailla.

Kuva: Marianne Rautiaisen.

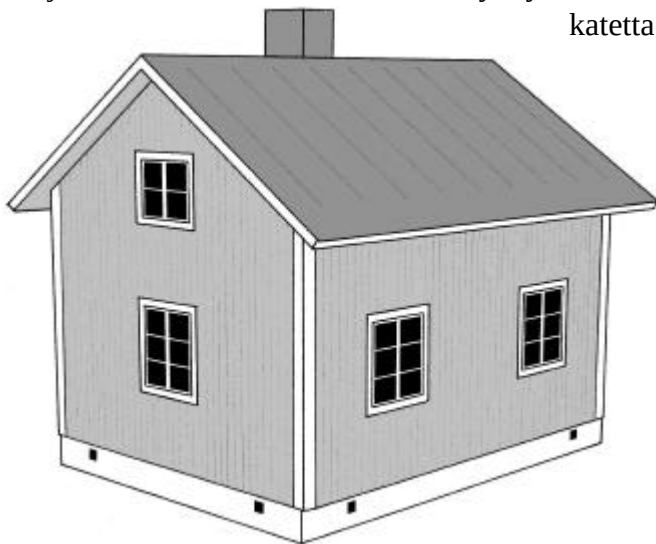
Varo näitä virheitä

Yksinkertaisen, suoraviivaisen talon vaatimaton kauneus perustuu pitkälti mittasuhteisiin ja pintamateriaalien ominaisuuksiin. Älä turmele niitä! Paksu ulkopuolinen lisäeristys muuttaa mittasuhteita ja ulkovuoraustyypin vaihtaminen saa entisetkin mitat näyttämään toisenlaisilta. Säilytä lautojen suunta, mitat ja muoto. Ellei vuorausta korjattaessa ole saatavissa entisen kaltaista lautta, sitä voidaan teettää.

Talo ennen korjausta tai oikein korjattuna

reilun mittaiset räystäät
suojaavat ja kaunis-
tavat

perinteinen kolmiorima-
kiinnitys rytmittää huopa-
katetta

sisään-ulos
aukeavien ikkunoiden
puitteet ovat sirot

valon ja varjon
vaihtelu luo kullekin
laudoitustyyppille oman ilmeensä

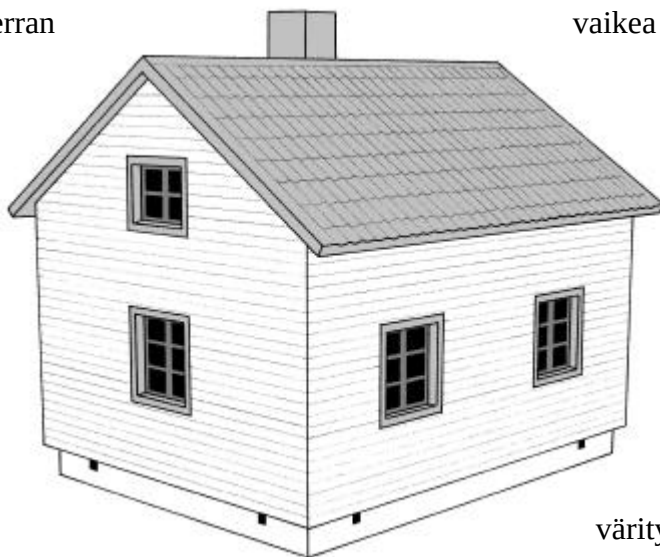
Huopakaton peittäminen tiilikatteella on luonteva muutos, mutta tiilikuvioitu pelti näyttää keinotekoiselta ja on tulevaisuudessa vaikea korjata. Perinteinen sileästä pelistä saumattu kate voidaan paikata.

Ikkunat kärsivät herkästi muutoksista, mikä vaikuttaa hyvin ratkaisevasti koko talon yleisilmeeseen. Uudet sisäänaukeavat ikkunat näyttävät paksuilta ja kömpelöiltä, vaikka entinen puitejako säilytettäisiin. Tumma väri puolestaan hukuttaa välipuitteet lähes näkymättömiin ja altistaa ne nopeasti auringonpaisteen aiheuttamille vaurioille. Aukkojen sijainnin muuttaminen onnistuu kauniisti vain harvoin.

Paksusti lisäeristetty talo, jossa rakennusosia on uusittu

räystäitä pitäisi jatkaa
seinien paksunemi-
sen verran

peltinen tiilijäljitelmä
näyttää elottomalta ja on
vaikea korjata

syvälle julkisivu-
pinnasta jääneet ikkunat
pitäisi siirtää ulommaksi

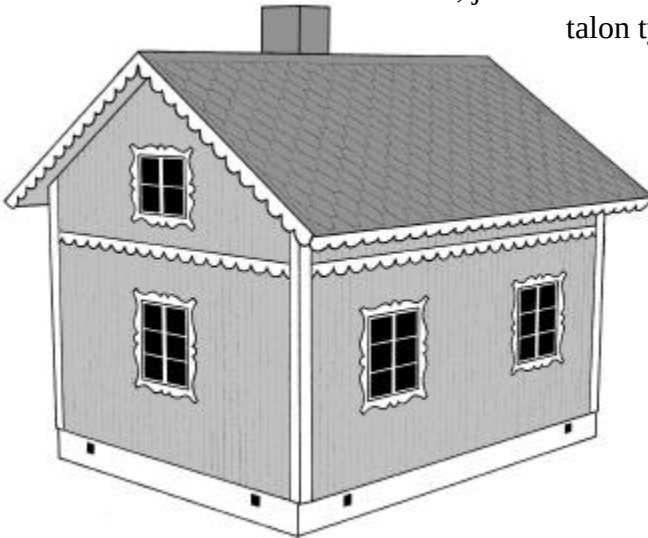
väritys saa
ikkunat näyttämään
tyhjiltä aukoilta, uudet
puitteet ovat kömpelöt

Ole varovainen myös koristelun kanssa. Alkuperäiseen tyyliin kuulumattomat muodot tekevät julkisivun levottoman näköiseksi. Ei kannata matkia kauniitakaan yksityiskohtia rakennuksista, jotka ovat hahmoltaan toisenlaisia kuin omasi, sillä kokonaisuus saattaa lopulta olla tyystin erinäköinen kuin kuvittelit.

Purettujen, muita koristeellisempien rakennusosien – esimerkiksi kuistien – jälleenrakennuksessa on suositeltavaa käyttää mallina vanhoja valokuvia tai muita lähiseudun samanikäisiä taloja. Ennen sotia rakennusten koristelu noudatti pitkälti paikallisia ominaispiirteitä.

Yliromanttisesti koristeltu talo

bitumikattolaatat ovat uusi tuote, joka ei sovi vanhan talon tyyliin

täytekkumainen
koristelu on ristiriidassa
rakennuksen selkeän perushahmon kanssa

Rakennuksen ehdoilla

Joskus voi olla tarpeen tehdä vanhaan taloon muutoksia, kun perhe kasvaa tai elämäntapa muuttuu. Se on luonnollista ja hyväksyttävää. Muutoksia on kuitenkin syytä harkita tarkkaan, ettei hetkellisten muodin oikkujen seuraamista tarvitse jälkikäteen katua.

1950-luvun vaneripintainen laakaovi on omassa ympäristössään yhtä arvokas säilytettäväksi kuin edellisen vuosisadan peiliovi omassaan. Helojen muotoilu on oleellinen osa vanhan oven tyyliä. Velttona roikkuvaa painiketakaan ei tarvitse vaihtaa uuteen, sillä se on vielä korjattavissa.

Omia toiveitaan on helpompi muuttaa kuin taloa, mutta tarpeellisen saa toki tehdä – rakennusta kunnioittaen

Kukaan ei tahallaan rumenna taloaan. Jokaisella on oikeus omiin kauneusihanteisiinsa, mutta kuinka muutokset rakennuksessa saataisiin kestävästi seuraavankin sukupolven arvostelu? Suunnittelu on paras aloittaa kartoittamalla rakennuksen hyvät puolet, jotka halutaan säilyttää ja joihin tarpeelliset muutokset sopeutetaan. Pelkästä vaihtelunhalusta nousevat muutokset aiheuttavat helposti tyyliä sekavuutta.

☞ **Rakennuksen korjaus, laajennus tai muutos tulisi suunnitella yksilöllisesti sen ominaisluonteen mukaan**

Jos rakennuksen ulkoasu on vuosien mittaan muuttunut epäedulliseen suuntaan, se voidaan haluttaessa palauttaa korjauksen yhteydessä alkuperäisen kaltaiseksi. Näin on menetelty seuraavassa esimerkissä, jossa umpeen laudoitettu kuisti sai ikkunansa ja peiliovensa takaisin:

1910-luvulla rakennettu Rautiaisen talo näytti surkean ränsistyneeltä oltuaan pitkään autiona. Ulkoseinistä purettiin vaakavuoraus, jonka alta paljastui entinen pystyvuoraus. Suurin osa laudoituksesta jouduttiin huonon kunnon vuoksi uusimaan, mutta paremmin säilyneet laudat käytettiin uudelleen ja samanlaista lautaa teetettiin lisää. Väriyksessä palattiin entiseen punaiseen ja keltaiseen valkoisin vuorilaudoin. Huopakate uusittiin entisen kaltaisena.

Kuisti palautettiin entiseen asuunsa, mutta taloon tehtiin myös pieniä muutoksia. Ullakolle rakennettiin lisätiloja, joihin saatiin luonnonvaloa leventämällä olemassa olevaa ikkunaa. Uudet puitteet tehtiin entisen mallin mukaan. Räystäskourut ja syöksytorvet lisättiin ehkäisemään sadeveden roiskumista seinien alaosiin.

Vasemmalla: kuisti alkuperäisessä asussaan

Oikealla ylhäällä: talo ennen korjausta

Oikealla alhaalla: talo korjauksen jälkeen

Kuvat: Marianne Rautiainen

Ylhäällä: Sähkölaitteiden materiaalit ja muotoilu kuvastavat omaa aikakauttaan siinä missä rakennuksen muutkin osat. Käyttökuntoisia laitteita ei kannata heittää pois. Sähköistystä täydennettäessä kierrätysosien käyttöä rajoittavat nykyiset turvallisuusmääräykset, mutta kokonaan ne eivät kierrätystä kiellä.

Vasemmalla: Edellisen sivun esimerkkita-pauksessa tehtaan varastosta löytyi vielä vanhaa, nykyisetkin vaatimukset täyttävää metallivaippakaapelia, joka voidaan maalata seinän väriseksi. Kuvassa asennus on kesken. Tavallisesti joudutaan käyttämään uusia muovipintaisia johtoja.

Jatkuva kunnossapito

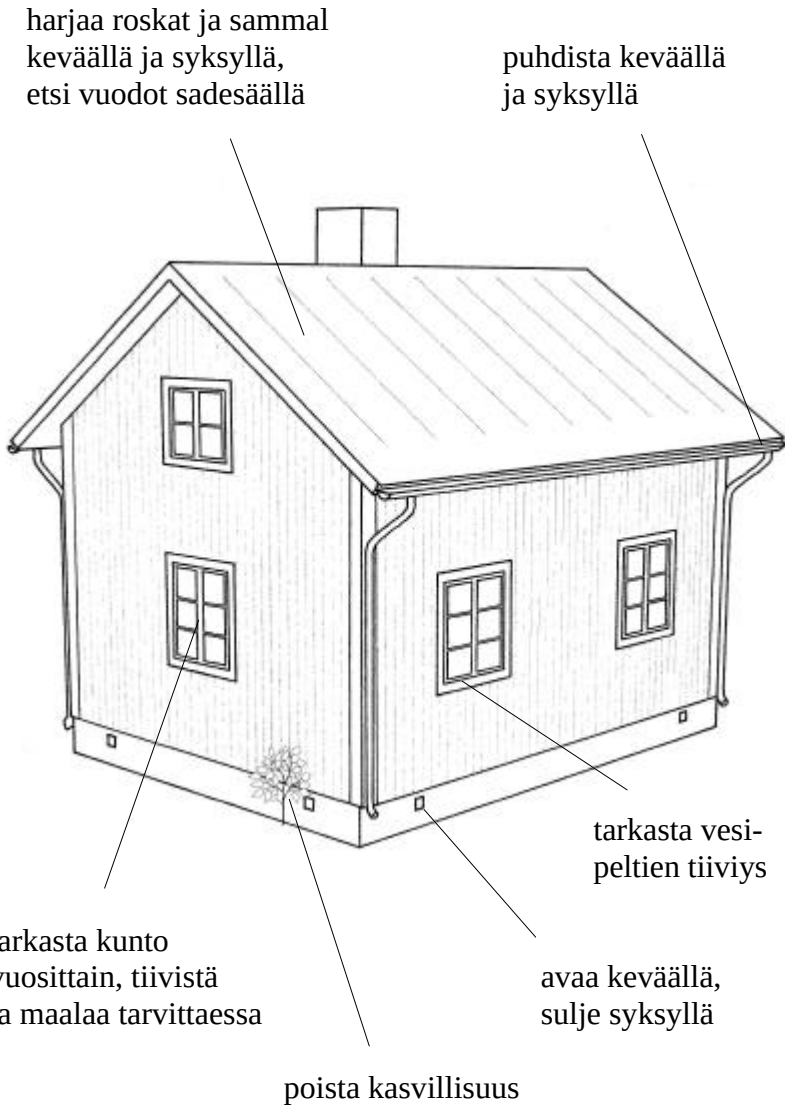
Säännöllinen tarkastus ja huolto on tärkeä osa rakennuksen hoitoa. Se tulee poikkeuksetta halvemmaksi kuin pahoin rapistuneen rakennuksen laaja peruskorjaus. Jos alkava vaurio huomataan heti, saattaa syyn poistaminen pysäyttää vaurioitumisen kokonaan. Joka tapauksessa säännöllisistä tarkastuksista on ainakin se hyöty, että tuleviin korjauksiin osataan varautua hyvissä ajoin etukäteen.

Pienten korjausten laiminlyönti saattaa johtaa suuriin vaurioihin. Tässä vesikouru on pudonnut eikä katon ja seinän liittymäkohdan pellitys ohjaa vettä pois seinältä. Seurauksena on laaja kosteusvaurio, jonka korjaus tulee paljon kalliimmaksi kuin pelkät peltityöt.

Huolla säännöllisesti, selviät halvalla

Korjausavustukset

Moni vanha talo on perusparannuksen kourissa muuttunut niin, ettei niitä enää entisiksi tunnista. Kulttuuri- ja rakennushistoriallisten arvojen säilyttämiseksi ympäristökeskukset myöntävät rakennusperinnön hoitoavustuksia sellaisiin korjauksiin, jotka tehdään rakennuksen omilla ehdoilla. Näin tuetaan perinteisten työmenetelmien ja rakenneratkaisujen sekä alkuperäisten tai niitä vastaavien materiaalien käyttöä. Ehtona on myös, että rakennukseen tehdään mahdollisimman vähän muutoksia ja että sen käyttö sopeutetaan olemassa oleviin tiloihin.

Avustusta ei myönnetä rakennuksen siirtämiseen, samannäköistämiseen, uunien ja koristemaalauksen kunnostamiseen, käyttömukavuuden lisäämiseen, väliaikaisiin toimenpiteisiin, toistuvaluonteisiin ylläpito-korjauksiin eikä antikvaarisiin korjauksiin.

Hakuaika seuraavan vuoden avustuksia varten on lokakuun loppuun mennessä. Tuen määrä on enintään 50 % kustannuksista. Se maksetaan jälkikäteen kuitteja vastaan.

Museovirasto myöntää avustuksia rakennusten entistämiseen. Ehdot ovat samankaltaiset kuin rakennusperinnön hoitoavustuksissa, mutta tuki on tarkoitettu rakennuksen konservointiin tai historiallisen asun palauttamiseen. Avustuksen suuruus harkitaan tapauskohtaisesti.

Lomakkeet ja lisätiedot

Rakennusperinnön hoitoavustukset:
Pohjois-Karjalan ympäristökeskus / Hannu Piipponen
puh. (013) 141 3073 tai 0400 011 814

Rakennusten entistämisavustukset:
Museovirasto, rakennushistorian osasto
puh. (09) 40 501, fax (09) 661 132

Jyviä ja akanoita tiedon tulvasta

Rakentamistiedon löytäminen ei ole vaikeaa, mutta ristiriitaisten tietojen arvioiminen tuottaa usein hankaluuksia. Ketä uskoa, kun ammattilaisetkin ovat eri mieltä keskenään? Yksi hyvä nyrkkisääntö on se, että voit luottaa ohjeisiin, joiden noudattaminen ei merkittävästi hyödytä muita kuin sinua itseäsi. Tiettyjen tuotteiden myyntiä edistävissä ohjeissa kerrotaan vain kyseisten tuotteiden hyvät puolet. Suuri osa suunnittelijoidenkin tiedoista on peräisin tuotteiden valmistajilta.

☞ **Varo lehtien ja televisio-ohjelmien piilomainontaa**

☞ **Suhtaudu kriittisesti korjausoppaisiin, joissa neuvotaan paikkaamisen sijasta vaihtamaan vaurioituneet osat uusiin**

☞ **Kaikki ammattirakentajat eivät ole perehtyneitä vanhoihin työmenetelmiin ja perinteisiin materiaaleihin**

Kirjastoista löytyy runsaasti korjausrakentamista käsittelevää kirjallisuutta. Oppaiden taso on melko vaihteleva. Suositeltavia ovat mm. seuraavat tässäkin viikossa lähdeveksinä käytetyt julkaisut:

- Museoviraston korjauskortisto
- Kaila, Panu: Talotohtori. WSOY, Porvoo 1997

- Kaila, Panu: Kevät toi maalarin. Perinteinen ulkomaalaus. Rakennusalan Kustantajat RAK, Kustantajat Sarmala Oy, Jyväskylä 2000
- Kotikontu kuntoon. Maaseutuymppäristön parantamisopas. Maatilahallitus. Rakennusalan Kustantajat RAK, Jyväskylä 1992
- Niskala, Eino: Puutalon peruseräparannus. Rakenteet ja ulkonäkö. Asuntohallitus, teknillinen osasto, Helsinki 1986
- Vuolle-Apiala, Risto: Hirsitalo. Rakennusalan Kustantajat RAK, Jyväskylä 1996

Eri puolille maata perustetuissa korjausrakentamiskeskuksissa annetaan neuvoja, järjestetään näyttelyitä ja kursseja sekä myydään vanhoja rakennusosia ja perinteiseen tapaan valmistettuja tarvikkeita. Pohjois-Karjalassa tällaista keskusta ei ole, mutta Joensuussa toimiva Rakennustori (Latolankatu 17) kierrättää ehjinä purettuja rakennusosia ja kalusteita. Valtaosa Rakennustorin valikoimasta on peräisin viime vuosikymmeniltä, mutta joukosta löytyy toisinaan hyvinkin vanhoja ja harvinaisia ovia, ikkunoita, pesualtaita, uuninluukkuja, heloja jne. Kaikkea kannattaa kysellä; Rakennustorin tavoitteena on ottaa talteen kaikki käyttökelpoinen, mitä purettavista rakennuksista löytyy.

Kierrätyksessä yhdistyy taloudellisuus ja tyylin säilyttäminen

Internetistä löytyy tietoa mm. korjausrakentamiskeskuksista, museoista, vanhojen sisustusmateriaalien uustuotannosta ja korjausavustuksista hakulomakkeineen sekä muista ympäristökeskuksen palveluista. Voit aloittaa vaikkapa seuraavista osoitteista, joissa on tarjolla sekä tietoa että runsaasti linkkejä muille samanaiheisille sivustoille:

- <http://www.wanhatkonstit.fi/korjausrakentaminen.htm>
- <http://www.vyh.fi/aluekayt/kulttymppka/kulttympp.htm>
- <http://www.rakennusapteekki.fi>